

Смъртни присъди, наложени на медицински персонал в Либия

Резолюция на Европейския парламент относно осъждането и лишаването от свобода от страна на Либия на пет български медицински сестри и един палестински лекар

Европейският парламент,

- като взе предвид годишните доклади на ЕС за правата на човека, и по-специално докладите за 2005 г. и 2006 г.,
- като взе предвид своите резолюции относно присъединяването на България към Европейския съюз, и по-специално параграф 25 от резолюцията си от 30 ноември 2006 г.¹, параграф 32 от резолюцията си от 15 декември 2005 г.² и параграф 39 от резолюцията си от 13 април 2005 г.³,
- като взе предвид заключенията на Съвета по общи въпроси и външни отношения от 11 октомври 2004 г., с които се изразява сериозна загриженост за тежкото положение на лишения от свобода медицински персонал, неговото решение за предоставяне на помощ на либийските здравни служби, декларацията на председателството на ЕС от 19 декември 2006 г. относно решението на Наказателния съд в Либия за осъждане на смърт на пет български медицински сестри и един палестински лекар, декларацията на члена на Комисията Ferrero-Waldner относно присъдата, произнесена от либийския съд и на 19 декември 2006 г. по делото в Бенгази, както и изявленията на председателя на Европейския парламент от 30 ноември 2006 г. и 20 декември 2006 г.,
- като взе предвид докладите на председателството до Европейския съвет от декември 2005 г. и от декември 2006 г. относно осъществяването на стратегически партньорства между ЕС и средиземноморските държави,
- като взе предвид насоките на политиката на ЕС спрямо трети страни относно смъртната присъда,
- като взе предвид член 103, параграф 4 от своя правилник,
- A. като има предвид, че на 9 февруари 1999 г. либийските власти задържаха няколко служители от българския медицински персонал, работещи в болницата "Al-Fatih" в Бенгази, и като има предвид, че на 7 февруари 2000 г. в либийския Народен съд бе образувано съдебно производство срещу шест български граждани, един палестинец и девет либийци по обвинението за умишлено заразяване на няколкостотин деца с вируса на ХИВ,

¹ Приети текстове, Р6_ТА(2006)0511.

² ОВ С 286 Е, 23.11.2006 г., стр. 511

³ ОВ С 33 Е, 9.2.2006 г., стр. 404

- Б. като има предвид, че на 6 май 2004 г. съдът осъди пет български медицински сестри и един палестински лекар на смърт чрез разстрел; като има предвид, че на 25 декември 2005 г. Върховният съд на Либия произнесе решението си по обжалването на смъртната присъда и разпореди да се образува ново производство; като има предвид, че новото производство, образувано на 11 май 2006 г., потвърди смъртните присъди на 19 декември 2006 г.,
- В. като има предвид, че са налице сериозни доказателства за това, че в затвора подсъдимите са били подлагани на мъчения, за да им бъдат изтръгнати неверни показания; и като има предвид, че са били извършвани още множество други очевидни нарушения на правата на подсъдимите;
- Г. като има предвид, че през 2003 г., вследствие на искане от страна на либийските власти, редица известни международни експерти по въпросите на ХИВ/СПИН представиха доклад, в който категорично се заключаваше, че разпространението на вируса на ХИВ се дължи на вътрешноболнична инфекция, която е започнала преди пристигането на подсъдимите в Либия; като има предвид, че в скорошни публикации бяха представени убедителни научни доказателства за произхода и хронологията на заразата в Бенгази; като има предвид, че всички тези убедителни доказателства за невинността на подсъдимите бяха пренебрегнати и не бяха взети под внимание,
- Д. като има предвид, че през ноември 2004 г. ЕС лансира "План за действие срещу ХИВ в полза на Бенгази", който включва техническа и медицинска помощ за заразените деца и засегнатите семейства, както и помощ за либийските власти за борба с ХИВ/СПИН; като има предвид, че 2 500 000 евро от бюджета на Общността са предвидени за финансиране на този план; като има предвид, че този план за действие е в процес на реализация, с помощта на Комисията и държавите-членки на ЕС; и като има предвид, че голям брой заразени деца са били лекувани в болници на държави-членки,
- Е. като има предвид, че през януари 2006 г. бе учреден Международен фонд - Бенгази, неправителствена организация с идеална цел, създадена, за да подпомага развитието на местната медицинска инфраструктура в Бенгази, да подобрява лечението на пациентите и да оказва помощ на засегнатите семейства;
1. Осъжда присъдата на либийския Наказателен съд от 19 декември 2006 г., повторно признаващо за виновни и осъждащо на смърт пет български медицински сестри: Кристияна Вълчева, Нася Ненова, Валентина Сиропуло, Валя Червеняшка и Снежана Димитрова и един палестински лекар, Ашраф ал-Хаджудж, които вече са прекарвали осем години в затвор във връзка с делото за заразяването с ХИВ/СПИН в болницата в Бенгази през 1999 г.;
 2. Повторно изразява крайното си несъгласие със смъртното наказание и напомня, че ЕС счита, че премахването на смъртното наказание допринася за укрепването на човешкото достойнство и за прогресивното развитие на правата на човека; същевременно подчертава, че ЕС е разширил този ангажимент и сега работи за премахване на смъртното наказание в трети страни;

3. Още веднъж изразява сериозната си загриженост по отношение на основанието, на което срещу подсъдимите е започнало съдебно преследване, за отношението към тях по време на задържането под стража и за голямото забавяне на процеса;
4. Подчертава, че от януари 2007 г. процесът в Бенгази директно засяга петима граждани на Европейския съюз;
5. Приканва съответните либийски власти да вземат необходимите мерки за преразглеждане и анулиране на смъртните присъди и да отворят пътя към бързо разрешаване на случая на хуманитарна основа, като по този начин се създадат необходимите предпоставки за продължаване на общата политика за ангажиране с Либия;
6. Призовава полковник Кадафи да упражни правомощията си и незабавно да постигне освобождаването на лишения от свобода медицински персонал;
7. Призовава Комисията и Съвета да предприемат действия спрямо либийското правителство за осигуряване на скорошно освобождаване на лишения от свобода медицински персонал;
8. Изразява пълна солидарност с жертвите на заразяването с ХИВ/СПИН в Бенгази и отбелязва мерките, взети от международната общественост за оказване на помощ на заразените деца;
9. Призовава Комисията, Съвета и държавите-членки да продължат да оказват помощ за прилагането на Плана за действие срещу ХИВ и да подкрепят Международния фонд за Бенгази, с цел да се облекчи страданието на заразените деца и техните семейства и да се помогне на либийските власти да предотвратят и да се преборят с разпространението на заразата със ХИВ в страната;
10. Подчертава своята решителност да следи отблизо случая и приканва Комисията и Съвета да държат Европейския парламент в течение на всяко ново развитие на случая;
11. Призовава Комисията и Съвета, при липса на положителен изход от делото, да обмислят преразглеждане на общата политика за ангажиране с Либия във всички релевантни сфери, в които Съюзът счита това за подходящо;
12. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на правителствата на държавите-членки, на Генералната народна комисия и на Генералния народен конгрес на Либия, на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа, на Генералния секретар на Организацията на обединените нации и на Съвета на Организацията на обединените нации по правата на човека.